

den for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har Ret, naar han siger, at det, Spørgsmaalet her egentlig dreier sig om, er, hvorvidt det med Hensyn til Rescriptet af 28de Januar er hensigtsmæssigt, at vi snart tage Finantsloven under Behandling eller ikke. Dette Punkt er vistnok af megen Bigtighed; men det er allerede saa klart udviklet af Rigsdagsmanden for Bette Amts 3die Valgfreds (Lehmann), at jeg ikke for Diebliffet skal vende tilbage til det, da det nemlig forekommer mig, at de Bemærkninger, der bleve fremsatte derimod af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds, aldeles ikke kunne være afgjørende. Det, som egentlig er Hovedsagen, er derimod at gjøre det klart, hvad vi under de nuværende Forhold skulle gjøre til Gjenstand for Finantslovens første Behandling, og det er det, som jeg meget vilde have ønsket, at Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds, der netop talte for en saadan Opfattelse af Sagen, havde gjort os tydeligere. Mig idetmindste er det aldeles ikke blevet klarere, hvad Gjenstanden for denne Behandling egentlig skulde være. Det forekommer mig at maatte være Et af To: enten maa det være de store Grundsætninger, hvorpaa det nuværende Finantslovsforslag, om jeg saa maa sige, i politisk Henseende er bygget, det vil sige, hvad Rigsdagsmanden for Bette for fremhævede, det politiske Forhold til de andre Hs. Majestæts Scepter undergivne Lande, som vi maae gjøre til Gjenstand for Forhandling, eller ogsaa maa det være den egentlige speciel finantstille Deel af Lovforslaget, altsaa de enkelte Summer, der her ere opførte, og deres Anvendelse i specielle Tilmed. Hvad nu det Første angaaer, da vil en nærmere Discussion deraf netop føre os ind paa det hele politiske Spørgsmaal, og det mente Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds burde undgaaes eller ikke behøvedes. (Tscherning: Derom har jeg ikke sagt et Ord! — Jo! — Nei! — Lehmann: Begge Dele har han sagt). Hvad derimod den egentlige finantstille Side angaaer, da sagde Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds udtrykkeligt, at vi ikke ved Frygt for at indblande en politisk Discussion i Finantslovens Behandling skulde

finantstille Deel af Sagen, som dog er Hovedpunktet. Efter hans Udtalelse er det altsaa Hovedsagen at behandle den finantstille Deel, og det maa ifølge Sagens Natur ogsaa være Hovedsagen; men denne almindelige finantstille Deel troer jeg hverken, at Rigsdagsmanden fra Holbek Amt med al hans store Kyndighed eller den største Deel af Medlemmerne heri Salen ville kunne komme til med nogen Nytte at behandle, uden efter en meget lang Forberedelse; thi nuværende Finantsforslag er af en aldeles særegen Bessaffenhed, som gjør det nødvendigt, meget nøie at gjennemstudere dets Detail, for at komme til at faae et Overblik over dets Heelhed; men dette er det ikke muligt at vinde af Loven selv, og, skjøndt vi først i dette Dieblik have modtaget de trykte Anmærkninger, har jeg dog ved at kaste Biet paa nogle af de Hovedpunkter, hvorefter der navnlig kan blive Spørgsmaal, troet med tilstrækkelig Sikkerhed at have overoverbevist mig om, at det heller ikke vil lykkes alene igjennem de trykte Anmærkninger. Jeg skal oplyse dette ved et Exempel. Der fremsattes f. Ex. i Finantslovudkastet Forslag til at bevilge 1,038,770 Rbd. 38 s. til Marinen, og deraf til Ministeriets Embedsmænd og Betjente noget over 20,000 Rbd.; der staaer meget nøiagtigt angivet, hvormange og hvilke disse Embedsmænd ere. Nu maa altsaa Enhver slutte, at alle Marinens Embedsmænd af den omhandlede Art her ere nævnte; men dette er ingenlunde Tilfældet, og efter hele den Maade, hvorpaa Lovforslaget er stillet, skal det heller ikke være Tilfældet. Der er foruden de Embedsmænd, som ere nævnte i Loven, andre Embedsmænd under Marinen, der staae fuldkomment i lige Klasse med de nævnte, men som man af en eller anden Grund, som jeg venter nærmere oplyst i de skrevne Anmærkninger, har anseet for henhørende under de andre Landsdele, jeg troer at turde sige, fordi der overhovedet maatte foretages en Deling. Man har altsaa fordeelt disse Embedsmænd, og maaskee i mange Tilfælde efter som deres Gager ved en saadan Fordeling kunde komme til at svare til Forholdet 60 mod 40, det Forhold, som Udelserne fra Kongeriget og fra de andre Landsdele ere bestemte at